

~~5433~~
A 4172.

4133

Marunheiu

Karuneiu.

Kord kangel muinasjutu maal
üks kaupmees rändas wõdral raal.
Ja nägi metsas imet seal:

Puu kaswas,
tullast lehed
peal.

Ja murdis
otša, wäiteje,

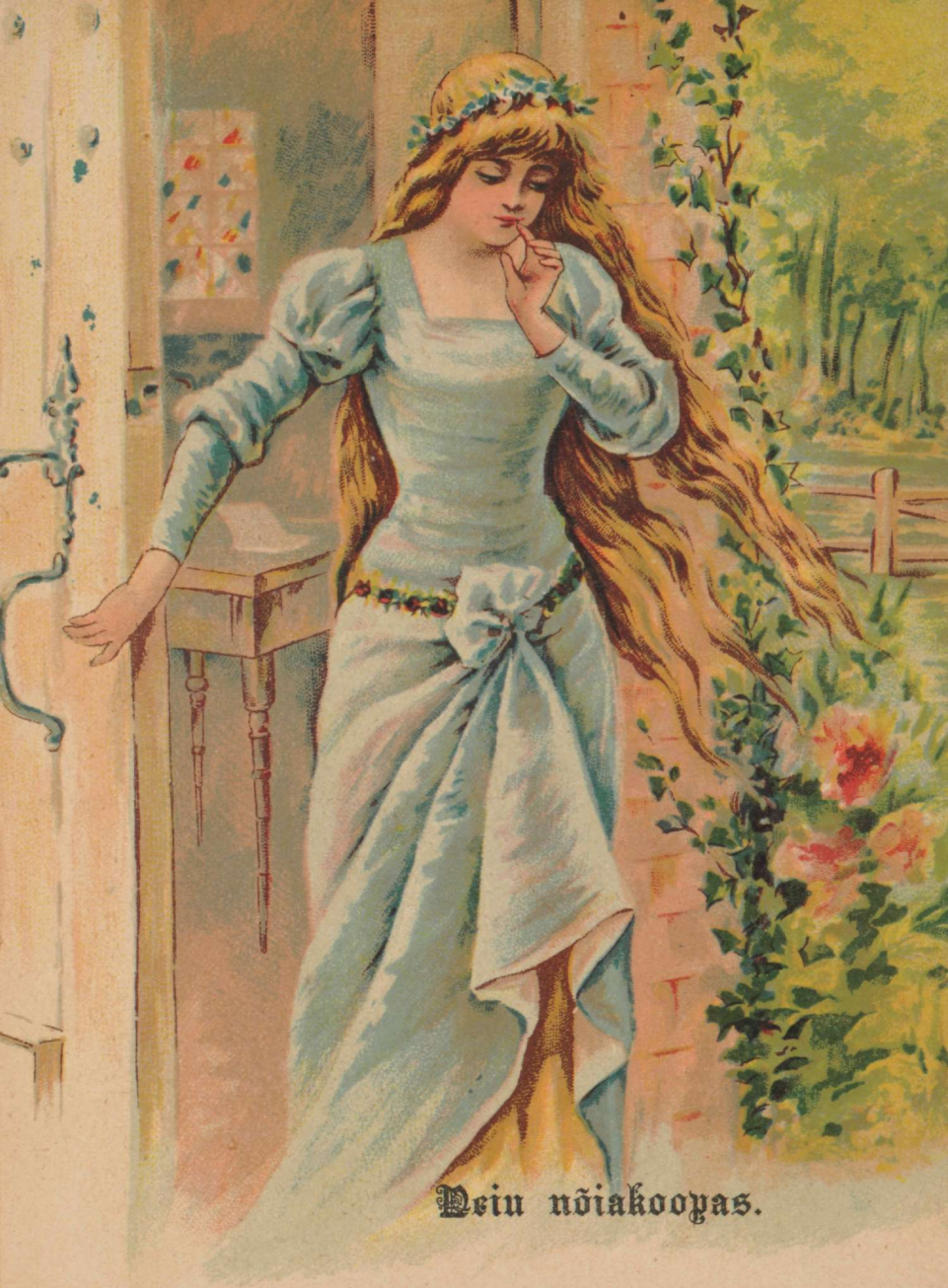
Et
tingits
wita
tüttele.

Siis kargas taru põesa seeft
Ja mõirgas: „Trahvits selle eest
Sa pead jätma elu.

Kuid annan andeks sinule
Kui lubad anda minule:
Kes kodus tuleb wastu.“

Dein nōiakoopas.

See oli noorem tütrele
Kes tuli vastu rutuste,
Ja karu wiis ta röömsaste
Nüüd oma nõiakoopasse.
Siin pidi neiu hoolega
Siis karu söötma, harima.

See taru oli wagune
Peaaegu nagu inime,
Kes ainult taru naha all,
Et wäljast taru nägu tal.
Ta hoidis neitut armsaste,
See jättis nutu järele.

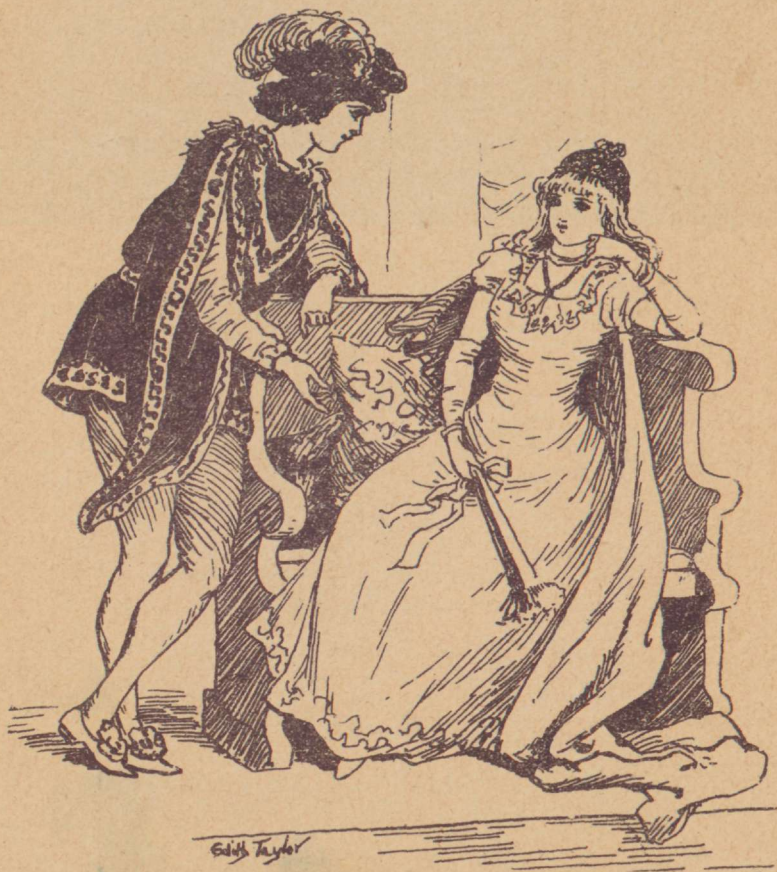

Homnikusöögil.

Ja viimaks karutaadike
Seal ütles: „Armas neiuke,
Kas tahad jääda minule?“
Siis vastas neid: „Hea meelega,
Sest nõnda truuvi hoolega
Si armasta mind keegi!“

Oh imet! Silmapilguaa
Seal tenaks printsiiks forraga
On taru saand ja nõidus murtud.
Nüüd oma armsa taasaga
Ta õnnelik on elua'a.

Ploompuu kirjastus Tallinnas.